

ע"פ 30126/02 - זאב רפאל נגד עיריית תל-אביב-יפו

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעוורים פליליים

עפ"א 17-02-30126 רפאל נ' עירית תל-אביב-יפו
לפני: כבוד השופטת עמיתה מרין סוקולוב
מערער זאב רפאל
נגד עירית תל-אביב-יפו
משיבה ע"י ב"כ עו"ד אתי לוי

פסק דין

בפני ערעור על החלטתו של בית משפט לעניינים מקומיים בתל-אביב (**כב' השופט י. חסדיאל**) מיום 1.1.2017 לפיה נדחתה בקשתו של המערער לפסקו לו הוצאות לדוגמא לפי הוראת סעיף 80 לחוק העונשין (להלן: "**החוק**").

בית משפט קמא קבע כי בנסיבות דנן אין המערער זכאי לסייע הקבוע בסעיף 80 לחוק. בית משפט קמא קיבל את טענת המשיב לפיה על פי גרסת הפקח הדו"ח נרשם כחוק ורך מחמת הספק בעקבות טענת המערער כי הצמיד את תג החניה לנכה לשימוש רכבו, הסכימה המשיב לחזור בה מכתב האישום.

זאת ועוד, בית משפט קמא אף ציין כי המערער לא פרט את הוצאותיו.

להלן בתמצית טיעוני של המערער:

1. המשיב הגיע את כתב האישום נגד המערער בשיקול דעת מוטעה, הפעילה סמכות שלא כדין על מנת ליצור ספק מלאכותי יש מאין. המשיב לא תיעדה כראוי את ביצוע העבירה ועל כן מלכתחילה לא היו לה ראות להגשת כתב האישום.
2. שיקולי מדיניות של עידוד המשיב לחזור בה מכתב אישום, אינם יכולים לפגוע בזכויות יסוד של המערער.
3. המשיב בחרה לצלם רק את חלקו האחורי של הרכב ונמנעה מצלם את חלקו הקדמי, שהדו"ח נרשם ברשותו. מאחר ורך צילום חזית הרכב עשוי היה לטעד את מעשה העבירה בגין נרשם הדו"ח. זאת ועוד, המשיב ידעה כי מדובר ברכב של נכה אחרת מדו"ע המתין הפקח 10 דקות לבואו של המערער ורך לאחר מכן רשם את הדו"ח?

דין והכרעה

עמוד 1

כל הזכויות שמורות לאתר פסקי דין - או.

לאחר ששמעתי את טיעוני שני הצדדים ועינתי בחומר הראיות שבתיק בית משפט קמא, הגעת למסקנה כי דין העreau להידחות.

במועד ההקראה לאחר כפירת המערער בעובדות כתב האישום, הסכימה ב"כ המשיבה לחזור בה מכתב האישום. ב"כ המשיבה טענה כי למערער יש-tag חניה לנכח אחד המתיחס לשני רכבים וכי היה עליו להצמידו לרכיב בו נהג ושלגביו ניתן דוח החניה. לדבריה הפקח לא צין כי לרכיב נושא הדיון יש-tag חניה לנכח מאוחר ולא ראה-tag שזכה מוצמד לרכיבו של המערער וכן נרשם הדוח.

המערער טען כי רכיבו צולם מאוחר ולא מקדימה וכן לא ניתן היה לראות את-tag החניה לנכח. עוד הוסיף, כי יש לו שני תגים לשני הרכבים שברשותו.

כמפורט לעיל, ב"כ המשיבה חזרה בה מכתב האישום, לדבריה מחמת הספק ולפנים מסורת הדיון. מאוחר והמערער לא הסכים לחזור בו מכפירותו, זיכה אותו בית משפט קמא מהעירה נושא כתב האישום.

בית משפט קמא לא קיבל את דברי המערער לפיהם הדוח ניתן מלכתחילה שלא כדי וברשותו. אכן, כפי שקבע בית משפט קמא חזרת המשיבה מכתב האישום נעשתה בטרם נערך בירור ראייתי ועל כן לא ניתן היה לקבוע במקרה זה כי לא היה יסוד להגשת כתב האישום כנטען על ידי המערער.

כאמור לדבריה של ב"כ המשיבה הנסמכת על גרסת הפקח, היה יסוד להגשת כתב האישום היות והפקח לא ראה כלל-tag חניה לנכח מוצמד לרכיב. מאוחר ולדבריה היה למערער רק-tag חניה לנכח אחד קיימת אפשרות שהוצמד באותו עת לרכיבו الآخر של המערער.

לדברי המערער בבית משפט קמא, לא היה כל יסוד להגשת כתב האישום מאוחר ועל רכיבו הוצמד-tag חניה לנכח והוסיף כי יש לו שני Tag חניה לנכח, על כל רכב שיש לו-tag חניה (הפרוטוקול מיום 13.12.16 עמ' 2 מול השורות 9-7).

יודגש, כי היום בדיון שינה המערער לחדוטין את גרסתו והודה כי אין לו שני Tag חניה לנכח, אלא רק-tag חניה אחד לנכח כפי שטען ב"כ המשיבה. (עמ' 1 שורה 18).

בנסיבות הללו, כאשר כתב האישום נמחק על ידי ב"כ המשיבה לפנים מסורת הדיון, בטרם התקיים בראור עובדתי בעניין וקיים ספק האם אכן הוצמד-tag חניה לנכח לרכיבו של המערער, לא היה מקום לפסוק למערער הוצאות לפי הוראות סעיף 80 לחוק. בית משפט קמא שיקל את כל השיקולים כמפורט בהחלטתו, לא מצאתי כי נפלה שגגה בשיקוליו או במסקנותיו ועל כן אני דוחה את העreau.

ניתן היום, ד' איר תשע"ז, 30 אפריל 2017, בהעדר הצדדים.